

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016901 24 Кж 7
Б. Л., 12.12.2024. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина предсједника вијећа, Душка Бојовића и др Велка Икановића чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Ј. К., М. М., Ђ. Ђ., А. Г. и Ж. П. због кривичног дјела - Организовани криминал из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом - Разбојништво из члана 233. став 2. у вези ставом 1. истог закона, те против осумњиченог С. С. због истих кривичних дјела у стицају са кривичним дјелом - Недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби републичког јавног тужиоца из Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала – Б. Л., а и жалби браниоца оптужених Ј. К. и Ђ. Ђ. - адвоката Д. К. из Заједничке адвокатске канцеларије К. и М. из Б. Л., те жалби оптуженог Ђ. Ђ., као и жалби браниоца оптуженог М. М. - адвоката мр М. Д. из Б. Л., те жалби браниоца оптуженог А. Г. - адвоката Б. Г. из Б. Л. и жалби тог оптуженог, изјављеним против пресуде Окружног суда у Б. Л. – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016901 17 К-п од 28.6.2024. године, у сједници вијећа, којој су присуствовали Републички јавни тужилац др Драгица Глушац, оптужени Ј. К., М. М., Ђ. Ђ. и А. Г., као и њихови браниоци, и то адвокат С. Л. из Заједничке адвокатске канцеларије К. и М. - бранилац оптужених Ј. К., Ђ. Ђ. и Ж. П., а по замјеничкој пуномоћи (адвоката Б. Г.) и оптуженог А. Г., а у одсуству уредно обавијештеног оптуженог Ж. П., а и браниоца оптуженог А. Г. - адвоката Б. Г., донио је дана 12.12.2024. године

ПРЕСУДУ

Одбијају се као неосноване, жалба републичког јавног тужиоца из Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала – Б. Л., и жалбе бранилаца оптужених Ј. К., М. М., Ђ. Ђ. и А. Г., као и жалбе оптужених Ђ. Ђ. и А. Г., те потврђује пресуда Окружног суда у Б. Л. - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016901 17 К-п од 28.6.2024. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Б. Л. - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016901 17 К-п од 28.6.2024. године, оглашени су кривим оптужени Ј. К., М. М., Ђ. Ћ., и А. Г., да су заједно са осумњиченим С. С. и Т. К. (за које је кривични поступак раздвојен), а и М. Р. и Д. М. (који су одлуком тужиоца добили имунитет од кривичног гоњења), као припадници криминалног удружења, употребом силе и пријетње да ће напасти на живот и тијело, уз употребу ватреног оружја, приликом четири извршене радње (описане у тачки 1.1. до 1.4. изреке пресуде) одузели туђе покретне ствари (новац), у намјери да њиховим присвајањем прибаве себи и другима противправну имовинску корист, при чему вриједност одузетог новца прелази износ од 50.000 КМ (осим у случају под тачком 1.2. изреке пресуде, када је отуђен износ од 33.468,70 КМ), чиме су учинили кривично дјело - Извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, 148/18, 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС) у вези са кривичним дјелом - Разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. истог законика, те су осуђени, Ј. К. на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 6.2.2017. до 26.7.2017. године, М. М. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју се урачунава исто вријеме проведено у притвору, а Ђ. Ћ. на казну затвора у трајању од 7 (седам) година и А. Г. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

Истом пресудом је одређено одузимање имовинских користи прибављених извршењем тих кривичних дјела, тако да се од оптужених Ј. К., Ђ. Ћ. и А. Г. одузимају износи од по 45.970,96 КМ (прибављени радњом извршења из тачке 1.1. изреке пресуде), те од оптужених Ј. К. и М. М. одузимају износи од по 8.361,18 КМ (прибављени радњом извршења из тачке 1.2. изреке пресуде), а од оптуженог Ђ. Ћ. одузима и износ од 143.253,61 КМ (прибављен радњом извршења из тачке 1.3. изреке пресуде), што значи да се од оптуженог Ђ. Ћ. одузима укупан износ од 189.206,58 (стотину осамдесет девет хиљада двијестотине и шест и 58/100) КМ, од оптуженог Ј. К. одузима укупан износ од 54.332,14 (педесет четири хиљаде три стотине тридесет двије и 14/100) КМ, те од оптуженог М. М. одузима износ од 8.361,18 (осам хиљада три стотине шездесет једна и 18/100) КМ и од оптуженог А. Г. одузима износ од 45.970,96 (четрдесет пет хиљада девет стотина седамдесет и 96/100) КМ, које износе су дужни улатити у корист буџета РС, у року од 30 дана од правоснажности пресуде. Такође се од оптуженог Ђ. Ћ. одузима, као предмет употребе за извршење кривичног дјела – Разбојништво из тачке 1.3. изреке пресуде, аутоматска пушка марке ..., калибар 7,62 mm, фабрички број ... (са припадајућим оквиром), а од оптуженог Ј. К. одузима скраћена ловачка пушка са двије хоризонталне цијеви, број Т03-63, које пушке ће по правоснажности пресуде, из депозита суда преузети овлаштени полицијски службеници МУП РС – ПУ Б. Л., ради њиховог уништења. Такође је одређено да трошкови кривичног поступка у износу од 5.482,23 (пет хиљада четири стотине осамдесет и двије и 23/100) КМ падају на терет оптужених, тако да је сваки од њих дужан платити износ од по 1.370,55 КМ (хиљаду три стотине седамдесет и 55/100) КМ, као и сносити паушалне трошкове кривичног поступка у износу од по 500 (пет стотина) КМ, које су дужни платити у року од 30 дана по

правоснажности пресуде, а по правоснажном окончању кривичног поступка ће суд посебним рјешењима одлучити и о трошковима заступања, оптуженог Ђ. Ћ. - по браниоцу Д. К., оптуженог А. Г. - по браниоцу Б. Г., те оптуженог М. М. - по браниоцу М. Д., који браниоци су постављени по службеној дужности.

Истом пресудом је оптужени Ж. П., на основу одредбе члана 289. тачка в) Закона о кривичном поступку РС („Службени гласник РС“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС) ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дјело - Извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом - Разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. истог законика, јер није доказано да је учинио та кривична дјела (у погледу радњи из тачке 1.3. изреке пресуде), па тако да трошкови кривичног поступка, као и нужни издаци тог оптуженог и нужни издаци и награда његовог браниоца из Заједничке адвокатске канцеларије К. и М., падају на терет буџетских средстава.

Против побијане пресуде, жалбу је благовремено изјавио републички јавни тужилац из Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала – Б. Л. (у даљем тексту: републички јавни тужилац), а жалбе су такође изјавили бранилац оптужених Ј. К. и Д. Ћ. - адвокат Д. К. из Заједничке адвокатске канцеларије К. и М., као и сам оптужени Ђ. Ћ., те бранилац оптуженог А. Г. - адвокат Б. Г. и сам тај оптужени, а и бранилац оптуженог М. М. - адвокат мр М. Д.

Републички јавни тужилац је поднио одговор на жалбе бранилаца оптужених, а и поменутих оптужених, док су одговоре на жалбу републичког јавног тужиоца дали, за оптужене Ј. К. и Ж. П. - адвокат Д. К. (појединачне одговоре), као и лично сам оптужени Ђ. Ћ. те за оптуженог М. М. – његов бранилац адвокат мр М. Д., а за оптуженог А. Г. - његов бранилац адвокат Б. Г.

Републички јавни тужилац је жалбу, у односу на оптужене Ј. К., М. М., Ђ. Ћ. и А. Г. изјавио због одлуке о кривичним санкцијама, а у односу на оптуженог Ж. П. због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи у односу на оптужене Ј. К., Ђ. Ћ., М. М. и А. Г. у погледу изречених санкција и изрекну им се казне затвора у дужем трајању, док у односу на оптуженог Ж. П. да се тај оптужени огласи кривим за иста кривична дјела и изрекне му се адекватна казна затвора, с обзиром на његов допринос, или пак да се у односу на тог оптуженог побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Бранилац оптужених Ј. К. и Ђ. Ћ. - адвокат Д. К. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, а и одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи, с приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и тим оптуженим изрекне ослобађајућа пресуда или да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење, или пак да се тим оптуженим изрекне казне затвора у краћем трајању, примјењујући одредбе о одмјеравању казне.

Оптужени Ђ. Ђ. је идентичну жалбу изјавио као и поменути његов бранилац, с истим приједлозима.

Бранилац оптуженог М. М. - адвокат мр М. Д. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) и к) ЗКП РС, а и повреде Кривичног законика, те погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и одлуке о казни и о одузимању имовинске користи, с приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда у односу на тог оптуженог укине и предмет врати истом суду на поновно суђење, или да се побијана пресуда у односу на тог оптуженог преиначи и он ослободи од оптужбе, на основу члана 298. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Бранилац оптуженог А. Г. - адвокат Б. Г. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, а и одлуке о казни и мјери безбједности, те одузимању имовинске користи и трошкова кривичног поступка, с приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и тај оптужени ослободи од оптужбе или да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

На сједници вијећа овог суда, одржаној у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС у одсуству уредно обавијештеног браниоца оптуженог А. Г. - адвоката Б. Г. као и оптуженог Ж. П., Републички јавни тужилац (у даљем тексту: тужилац) др Драгица Глушац је изложила своју жалбу, наводећи да остаје код изјављене жалбе и њених приједлога, као и датог одговора на жалбе бранилаца оптужених и оптужених.

С друге стране, бранилац оптужених Ј. К. и Ђ. Ђ. је изложио изјављену жалбу за те оптужене, као и дате одговоре на жалбу тужиоца, са чиме су се и сагласили ти оптужени, а оптужени Ђ. Ђ. је и остао код своје изјављене жалбе и приједлога из жалбе. Исти бранилац је изнио и одговор на жалбу тужиоца, дат за оптуженог Ж. П., а по основу замјеничке пуномоћи (од стране адвоката Б. Г.) је изнио и жалбу за оптуженог А. Г. као и одговор на жалбу тужиоца, са чиме се сагласио и тај оптужени, уједно износећи своју жалбу, додајући да је раније правоснажно осуђен за радње из тачке 1.4. изреке побијане пресуде (које му нису стављене на терет побијаном пресудом) али да су у побијаној пресуди другачије описане, истичући да није учествовао у извршењу радњи из тачке 1.1. изреке побијане пресуде. Такође је бранилац оптуженог М. М. изнио изјављену жалбу за тог оптуженог и приједлоге из те жалбе, као и одговор за тог оптуженог дат на жалбу тужиоца, са чиме се сагласио и тај оптужени.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговоре на жалбе, одлучено је, сходно одредби члана 320. ЗКП РС, као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Прије свега, није основан приговор жалби, браниоца оптужених Ј. К. и Ђ. Ђ., а и самог оптуженог Ђ. Ђ. те бранилаца оптужених М. М. и А. Г. да је незаконит доказ - исказ свједока М. Р. у погледу радњи из тачака 1.1., 1.3. и 1.4.

изреке пресуде (осим за тачку 1.2. изреке пресуде, у односу на коју суд тај исказ и није користио), а која незаконитост се огледа у томе да је том свједоку дат имунитет од кривичног гоњења одлуком тужиоца од 10.11.2015. године, иако је претходно имао статус осумњиченог, због чега да није било основа да му се даје имунитет, а са чим у вези су се одбране оптужених позвале на правни став изражен у том смислу у одлукама Уставног суда БиХ број У-5/16 од 1.6.2017. године и АП број 661/04 од 22.4.2005. године, а и Врховног суда РС у пресуди број 13 0 К 002132 16 Кж 5 од 25.10.2016. године.

Наиме, тачно је да је тај свједок имао статус осумњиченог, али само у односу на тачку 1.2. изреке побијане пресуде (што произилази из Наредбе тужиоца од 18.8.2015. године за вјештачење предмета везаних за ту тачку изреке побијане пресуде, у којој наредби је и означен као осумњичени), али у погледу које тачке суд исказ тог свједока и није користио, правилно закључујући да је (сагласно изнесеним ставовима у поменутих одлукама Уставног суда БиХ и Врховног суда РС) у том дијелу тај исказ незаконит, док у погледу преосталих тачака изреке пресуде (1.1., 1.3. и 1.4.) је суд користио исказ тог свједока, јер у односу на те тачке тај свједок и није имао статус осумњиченог, како је то правилно и образложено у побијаној пресуди, при чему и није од утицаја на који начин је дошло до контакта између тужиоца и тог свједока (који се налазио у затвору) а ради давања имунитета, то јест да ли је то учињено на инсистирање тужиоца или пак тог свједока.

Слиједом тога, без основа је и приговор браниоца оптуженог М. М. у односу на исказ наведеног свједока у погледу тачке 1.2. изреке побијане пресуде, јер у односу на ту тачку суд и није користио исказ тог свједока, која тачка се на тог оптуженог једино и односи.

Такође је без основа приговор браниоца оптужених Ј. К. и Ђ. Ћ. као и самог оптуженог Ђ. Ћ. у погледу незаконитости исказа и свједока Д. М. којем је одлуком тужиоца од 7.2.2017. године дат имунитет од кривичног гоњења, јер је тај свједок прије одлуке о давању имунитета и није имао статус осумњиченог, како је то правилно и образложено у побијаној пресуди, па тако да против тог свједока и није била донесена наредба о спровођењу истраге, нити је био испитан као осумњичени.

То значи да у погледу исказа свједока Д. М. а и свједока М. Р. нису учињене битне повреде кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, на које се одбране оптужених неосновано позивају.

Исто тако, без основа је и приговор жалбе браниоца оптужених Ј. К. и Ђ. Ћ. а и самог оптуженог Ђ. Ћ. у погледу „контаминаности“ доказа пронађених у возилу (везано за тачку 1.2. изреке побијане пресуде која се односи на те оптужене, а и оптуженог М. М.), која наводна контаминаност се огледа у томе да су прије него што је извршен претрес возила А-А8, којег су оптужени Ј. К. и М. М. (заједно са С. С. и М. Р.) користили приликом извршења радњи из те тачке изреке побијане пресуде (којим возилом је, како је то суд утврдио, том приликом

и управљао оптужени М. М.), у то возило (након што је запаљено по извршењу учињеног дјела), улазили полицајци (да избаце ручицу мјењача из брзине), па да су приликом претреса коришћене само једне рукавице, усљед чега су „контаминирани“ трагови који су се налазили у возилу, те да су и предмети из возила неправилно (заједно) паковани ради достављања на анализу, а при чему и нису правилно примијењене одредбе ЗКП РС о чувању предмета. Будући да ти приговори нису таквог карактера да би уопште довели у сумњу законитост прибављених доказа, добијених са одјеће и обуће пронађених у том возилу након извршења кривичног дјела, који предмети су правилно и изузети, те упућени на потребна ДНК вјештачења, то се ни резултати тих вјештачења не могу довести у сумњу, а којим резултатима је неспорно и утврђено да су на тим предметима пронађени биолошки трагови оптуженог Ј. К. као и М. Р. и С. С. па тако да таквим прибављањем доказа такође нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС да би се ти докази сматрали незаконитим.

Имајући у виду да је исказ свједока М. Р. у погледу тачака 1.1., 1.3. и 1.4. изреке побијане пресуде, потпуно разложен и увјерљив, при чему је до у детаље и описао радње оптужених везано за те тачке изреке побијане пресуде, које радње су у основи и потврђене исказима осталих свједока, очевидаца тих догађаја, а и материјалним доказима, суд је правилно у побијаној пресуди поклатио вјеру исказу тог свједока, чиме чињенично стање у побијаној пресуди није неправилно нити непотпуно утврђено, па тако да се и приговори бранилаца оптужених, а и самих оптужених, дати у том смислу, такође указују без основа.

Сходно томе је првостепени суд, везано за тачку 1.1. изреке побијане пресуде, правилно утврдио да су оптужени Ј. К. и А. Г. дана 6.5.2008. године у мјесту С. на регионалном путу Б. Л. – Р. (заједно са М. Р. и С. С.) а након добијених информација од оптуженог Ђ. Ђ. који је и учествовао у разради плана за напад на возило П.С марке Н. А., у чијој пратњи је било возило марке Ш. Ф. - караван у којем су се налазили радници ... агенције С., пресрели та возила, украденим возилом А-90, па након што су разоружали раднике заштитарске агенције и наредили возачу возила Ш. Ф. да им отвори то возило, из тог возила узели и присвојили врећу са новцем у износу од 229.854,80 КМ, како је то све и описао свједок М. Р.. То произилази и из исказа свједока Д. Ч. (возача возила марке Ш. Ф.) и свједока Н. С. и Л. Л. (заштитара који су били у пратњи тог возила), а такође и свједока Р. И. који се иза заштитарског возила, налазио у свом возилу марке О. А., у правцу којег возила је С. С. (како је то и навео свједок М. Р. испалио неколико метака из аутоматске пушке (ради упозорења), погодивши то возило, што је и потврђено исказом наведених свједока очевидаца догађаја, као и Записником о увиђају ПС Б. Л. – Ц. од 6.8.2008. године. Након тога су нападачи са новцем побјегли са лица мјеста, поменути возилом А-90 који су потом запалили у бањалучком насељу Ш., а отуђени новац подијелили на једнаке дијелове, при чему је (како је то суд утврдио) оптужени Ђ. Ђ. поред свог припадајућег дијела узео и износ од око 50.000 КМ да би исплатио своје информаторе (како је то и навео свједок М. Р. у свом исказу у истрази, потврдивши то у основи и на главном претресу, додавши да је мишљења да

оптужени Ђ. Ћ. и није исплатио своје информаторе, већ је новац намијењен њима задржао за себе). У вези с тим у вези поједине разлике у исказу свједока М. Р. у односу на исказе осталих свједока – очевидаца догађаја, које се односе на то да је свједок М. Р. навео да је заштитарско возило било марке Ф С. - караван, а не марке Ш. Ф. - караван како су то навели свједоци Д. Ч., Н. С. и Л. Л., те да је приликом напада коришћено украдено возило А-80, а не А-90 како су то навели поменути свједоци, а и свједок Н. Г. од које је и украдено то возило (које је касније пронађено запаљено), суд је у побијаној пресуди дао ваљано образложење да те разлике нису од битног утицаја на правилност чињеничног утврђења, с обзиром на протек времена од извршења тог дјела, те да је сјећање свједока М. Р. на извјестан начин и изблиједило, па да поједине детаље и није правилно уочио, због брзине извршења напада на поменуто возило П. С., који напад је трајао свега неколико минута, а што све, код осталих неспорних чињеница, уопште не доводи у сумњу његов исказ, који је у битном и потврђен осталим provedеним доказима у односу на радње извршења дјела из тачке 1.1. изреке побијане пресуде, а што се такође односи и на износ отуђеног новца.

Стога се приговори одбране оптужених Ј. К. и Ђ. Ћ. као и одбране оптуженог А. Г., у погледу одређених разлика у исказу свједока М. Р. у односу на исказе осталих свједока, у погледу радњи извршења из тачке 1.1. изреке побијане пресуде, указују без утицаја.

Такође, везано за тачку 1.2. изреке побијане пресуде (у погледу које није коришћен исказ свједока М. Р.), суд је у побијаној пресуди правилно утврдио да су оптужени Ј. К. и М. М. (заједно са С. С. и М. Р.) дана 6.7.2009. године, учествовали у радњи насилног отуђења новца из просторија ... банке Агенција у насељу Д. у Б. Л., тако што је оптужени М. М. остао испред те банке у возилу А-А8, које је претходно набавио из С., док су за то вријеме Ј. К., С. С. и М. Р. маскирани утрчали у банку и уз пријетњу употребе ватреног оружја, наредили радницима банке Т. А., С. Т. као и Д. Ч. раднику обезбјеђења банке, да „не мрдају“, па М. Р. из ладица сефова и са пулта, узео новац и ставио у торбу, након чега су се са отуђеним новцем у износу од 33.468,70 КМ (који су касније и подијелили) удаљили са лица мјеста возилом А-А8 (којим је управљао оптужени М. М.). Такав начин извршења тог дјела, управо произилази из исказа свједока Т. А., С. Т. и Д. Ч. а да је након тога оптужени М. М. и запалио поменуто возило, које је дјелимично изгорјело, у којем возилу је пронађена одјећа и обућа коју су том приликом маскирани учиниоци користили, произилази из трагова пронађених у том возилу, који се неспорно односе на оптуженог Ј. К., а и С. С. и М. Р.. С тим у вези је свједок О. (раније Р.) сада В. (бивша супруга М. Р.) и навела у свом исказу из истраге, да је послвије тог дјела, када је са М. Р. била у његовом возилу а он ишао да провјери да ли је оптужени М. М. запалио возило А-А8, он и прокоментарисао да је љут на оптуженог М. М. што није добро запалио то возило, јер су у возилу (како је рекао) „остали неки предмети, који никако не би смјели бити пронађени“. Та свједокиња је и додала да се М. Р. због тога и свађао са С. С., а штитећи оптуженог М. М. који му је кум, па да су се и прије самог извршеног напада на ту банку (што је и чула од М. Р.) остали учиниоци противили да оптужени М. М. уопште учествује у том дјелу, а на шта су пристали на

инсистирање М. Р.. Да је из наведене банке, на описани начин и отуђен новац, произилази из надзорних камера те банке, а на основу записника те банке је и утврђен износ новца који је том приликом отуђен, што је све правилно и образложено у побијаној пресуди, које разлоге прихвата и овај суд.

На другачије чињенично утврђење није од утицаја то што је свједок О. (раније Р.) сада В. на главном претресу навела да је због страха од М. Р. (са којим је тада била у браку) да би јој наводно могао одузети дјецу, дала такав исказ у истрази, на његов наговор, негирајући своје наводе из истраге, а у погледу чега је суд у побијаној пресуди дао ваљано образложење да такав исказ са главног претреса те свједокиње није увјерљив, па је суд поклатио вјеру исказу те свједокиње из истраге, који је неспорно у складу са осталим provedеним доказима, сходно чему се и приговори одбране оптуженог М. М. а и одбране оптужених Ј. К. и Ђ. Ђ. дати за оптуженог М. М., да нема доказа да је тај оптужени и учествовао у радњама извршења тог дјела, такође указују без основа.

Исто тако, везано за тачку 1.3. изреке побијане пресуде, првостепени суд је правилно утврдио да је дана 18.1.2010. године у Б. Л., оптужени Ђ. Ђ. (након што је од њему познатог лица по надимку К. прибавио информацију о кретању и количини новчаног пазара Д.о.о. Д. М. и О... ВН д.о.о., који су радници ... агенције А. S. превозили до банака) дошао заједно са С. С., В. К. званом Б. и М. Р. на паркинг простор испред сједишта заштитарске агенције, украденим теретним моторним возилом (ТМВ) комби, жуто-бијеле боје (власништво У. Р.), па маскирани у предјелу главе и наоружани аутоматским пушкама сачекали да радници те агенције са новцем изађу из својих просторија, па потом Ђ. Ђ., С. С. и В. К. искочили из комбија, те уз претњу и употребу аутоматских пушака принудили раднике заштитарске агенције да легну на земљу и отели им кофере и коверте са новцем, а којом приликом је случајно дошло до пуцња из пиштоља заштитара Ј. Г. (који је задобио повреде), док је за то вријеме М. Р. остао у поменутом украденом возилу, да би се потом сви нападачи тим украденим возилом и удаљили, одвезавши се до исто украденог возила А-А8, те прешли у то возило (носећи новац и три аутоматске пушке), па након тога М. Р. возило А- А8 одвезао на Ч. П. у Б. Л. и запалио га, а три аутоматске пушке однио и сакрио у подрумске просторије у згради у којој је становао, у улици... број... у Б. Л., док је једну пушку заборавио у украденом ... комбију, а отуђени новац у износу од 573.014,42 КМ међусобно подијелили. Такав начин извршења тог дјела, неспорно произилази како из исказа свједока М. Р. а тако и свједока М. Ш., Ј. Г. и Н. Л., заштитара агенције А. S., којом приликом је Ј. Г. рађен својим службеним пиштољем који је са метком у цијеви покушао сакрити испод ногу након што му је било наређено да легне на земљу. Такође је неспорно да је поменуто напуштено ... комби пронађено у близини улаза на паркинг простор предузећа М. у којем возилу је и пронађена једна аутоматска пушка (са оквиром и муницијом) за коју је свједок М. Р. и навео да је заборавио у том возилу, док је остале три пушке сакрио у подруму зграде у којој је становао. Такав његов исказ у односу на те три пушке, потврдили су и свједоци Д. М. и Н. М. наводећи да су са Ф. П. сином О. (раније Р.) сада В. из њеног првог брака, из шупе у подруму наведене зграде узимали те пушке и пуцали на оближњем ... брду, које пушке је касније Д. М. и

однио у своју собу у стан у улици, гдје их је нашла његова мајка и одатле их склонила на непознато мјесто. Да су те пушке, заједно са другим стварима М. Р., биле сакривене у поменутој згради у ... улици произилази и из исказа свједока В. К. станарке те зграде, која је навела да је видјела да је у њеној шупи неко био оставио неки пакет запакован у картон, који није отварала, а у вези са чим је свједок О. (раније Р.) сада В. такође исказала да јој је једном приликом М. Р. рекао, да ако полиција буде питала за неке ствари из подрума зграде, треба да каже да не припадају њему. Да су поменути учиниоци радњи из тачке 1.3. изреке побијане пресуде, отуђени новац међусобно и подијелили, произилази из исказа свједока М. Р., који је навео да је та диоба извршена у изнајмљеној соби у кафани ... у насељу Л. у Б. Л. што је и сагласно исказу свједока Д. Б. власника тог угоститељског објекта, који је навео да су М. Р. и оптужени Ђ. Ћ. знали изнајмљивати собу у том угоститељском објекту. Да је том приликом и отуђен новац у износу од 573.014,42 КМ, произилази из Записника о увиђају МУП-а РС – ЦЈБ Б. Л. од 18.1.2010. године, у којем је наведено да је том приликом управо и отуђен тај износ новца, који и није враћен.

Такође и у погледу тачке 1.4. изреке побијане пресуде, првостепени суд је правилно утврдио да је оптужени Ђ. Ћ., а након што је, од њему познатих лица прибавио информације о количини и начину обезбјеђења новца у просторијама ...банке а.д. Б. Л. (у центру града), разрадио заједно са С. С., Т. К. и М. Р. а и уз учешће Д. М. радника на обезбјеђењу те банке, план напада на ту банку, па так да су се дана 19.4.2011. године по добијању договорене СМС поруке од Д. М. да могу да крену у банку када је трезор отворен, довели С. С., Т. К., М. Р. и А. Г. пред улаз у ту банку, украденим возилом марке VW т. бијеле боје, на којем возилу су и залијепили наљепнице ... агенције А. S. (које је набавио оптужени Ђ. Ћ.) и ставили украдене регистарске таблице, при чему је тим возилом управљао А. Г., па потом С. С., Т. К. и М. Р. маскирани у предјелу главе и наоружани аутоматским пушкама утрчали у унутрашњост банке, натјеравши присутне раднике банке да легну на под, а и раднике обезбјеђења те банке Д. М. и Д. Г., отевши од њих службене пиштоље марке S. M. калибар 9 mm (фабричког броја... и ...), док је М. Р. за то вријеме сишао у сутерен банке у трезор, наредивши раднику те банке В. Ј. да легне на под, те је у торбу марке А. F. (коју је понио са собом) убацио новац у износу од око 1.035.230,78 КМ, након чега су поменути нападачи, са отуђеним новцем напустили банку и одвезли се поменути моторним возилом марке VW т. (којим је управљао А. Г.), па потом су носећи торбу са новцем, а и два службена пиштоља одузета од радника обезбјеђења банке, прешли у возило марке Ш. Ф. које је М. Р. изнајмио од Rent-a-car агенције В., а возило VW т. запалили. Поред тога је и утврђено да су у гаражи старе куће супруге М. Д. – М. Ш., у улици ... број... у Б. Л. оставили торбу са новцем и два пиштоља, а и своју гардеробу коју су користили приликом извршења наведеног кривичног дјела, па А. Г. (који је за то дјело већ осуђен правоснажном пресудом) ангажовао Ђ. М. да торбу са новцем, а и пиштоље и гардеробу, склони на сигурно мјесто, да би потом торба са већим дијелом отуђеног новца и била пребачена у П., гдје је пронађена у возилу марке Ф. Е.. Саме радње извршења наведеног дјела, произилазе из исказа свједока М. Р. а и свједока Д. М. радника на обезбјеђењу поменуте банке, који је и потврдио да је давао информације за извршење тог дјела, а такође и учествовао у разради

плана за извршење тог дјела, а и самом његовом извршењу (слањем СМС поруке), којем свједоку је (како је то већ наведено) тужилац такође дао имунитет, који се и не може довести у сумњу приговорима одбрана оптужених. Такав начин извршења наведеног дјела, упадом у поменути банку, потврдили су и радници те банке, који су саслушани као свједоци, прије свега Д. Г. који је био на обезбјеђењу те банке, те П. С., Ј. С., Р. К. и В. Ј.. Да је том приликом и отуђен новац у износу од 1.035.230,78 КМ, произилази из исказа свједока В. Ј., који је одмах након напада на банку извршио попис новца у трезору, утврдивши да недостаје наведени износ, да би потом главнина тог новца касније и била пронађен у П. у поменутом возилу Ф. Е., власништво куме Д. Ђ., која је била одсутна а он имао кључ од тог возила, у које возило је и сакрио торбу са новцем, а што је од њега тражио његов брат Д. Ђ. који је ту торбу са новцем донио до њега, а што је то од Д. Ђ. тражио његов пријатељ З. Б. од којег је Ђ. М. затражио да негдје склони предмете (укључујући и торбу са новцем, поменуте пиштоље, а и одјећу нападача) који предмети су били остављени у гаражи у старој кући супруге М. Д. – М. Ш. а за које предмете је Ђ. М. и рекао А. Г. „да све то треба негдје да склони“. Све наведено су и потврдили у својим исказима поменути свједоци, па тако да се такво чињенично утврђење не може довести у сумњу приговорима одбрана оптужених, будући да је то и потврђено материјалним доказима о проналаску тих предмета.

Неспорно је да је А. Г. за то дјело из тачке 1.4. побијане пресуде већ правоснажно осуђен, пресудом Окружног суда у Б. Л. број 11 0 К 006890 11 К од 28.11.2011. године због кривичног дјела – Разбојништво из члана 233. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03 до 67/13), на казну затвора у трајању од 8 (осам) година, а такође осуђен и М. Р. на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година. У вези с тим није од утицаја приговор оптуженог А. Г. да је у тој ранијој пресуди наведено да је он као маскирани нападач улазио у банку, док је у побијаној пресуди утврђено да је приликом тог напада чекао у возилу испред банке. То из разлога што је он неспорно и учествовао у извршењу тог дјела, при чему су побијаном пресудом само прецизније утврђене његове радње том приликом, имајући у виду да је, осим свједока М. Р. и свједок Д. М. потврдио да су у банку маскирани ушли М. Р., С. С. и Т. К., које је тај свједок претходно упознао приликом прављења плана за напад на ту банку, па их је приликом напада на банку и препознао, иако су били маскирани. Без утицаја је и приговор оптуженог А. Г. у погледу тачке 1.1. изреке побијане пресуде, да суд везано за ту тачку није поклатио вјеру исказу свједока Ђ. М. који је навео да је дана 6.5.2008. године (када се и одиграо тај догађај, којег дана се славио православни вјерски празник „Ђурђевдан“) био на слави код Ж. Г. (оца оптуженог А. Г.) који је кум оца тог свједока, па да је на тој слави и био оптужени А. Г., којом приликом су ради славе одвезли покварени фрижидер а довели други исправан фрижидер, те да је на тој слави и био присутан комшија М. Д., а насупрот чему је суд поклатио вјеру исказу свједока Ђ. М. везано за радње из тачке 1.4. изреке побијане пресуде у погледу остављања торбе са новцем, а и предмета (маскирних комбинезона нападача, а и службених пиштоља отетих од радника обезбјеђења банке), који предмети су се и односили на извршење тог дјела. У односу на тај приговор је суд

у побијаној пресуди такође дао ваљано образложење, да је исказ тог свједока везано за тачку 1.4. побијане пресуде потврђен исказом других свједока а и материјалним доказима о пронађеним предметима, што се и не може довести у сумњу, док је у погледу дјела из тачке 1.1. изреке побијане пресуде исказ тог свједока, који је у кумовским односима са оптуженим А. Г., оцијењен срачунатим на избјегавање одговорности оптуженог А. Г., у погледу које тачке изреке побијане пресуде је неспорно и утврђено да је у тим радњама и учествовао оптужени А. Г..

С обзиром на наведено чињенично утврђење, у погледу радњи извршења из тачака 1.1, 1.2, 1.3. и 1.4. изреке побијане пресуде, а имајући у виду да су оптужени Ј. К., М. М., Ђ. Ћ. и А. Г. те радње извршили као припадници криминалног удружења, које је дјеловало у временском периоду од 2008. до краја 2011. године, на подручју градова Б. Л. и П. а и општине К., са циљем прибављања противправне имовинске користи, којем криминалном удружењу су поред тих оптужених припадали и С. С., Т. К. звани Т., В. К. звани Б., а и М. Р. као и више за сада непознатих лица, ради трајног вршења кривичних дјела, при чему је сваки припадник удружења имао унапријед одређену улогу и одређени задатак, то се у радњама оптужених Ј. К., М. М., Ђ. Ћ. и А. Г. неспорно и стичу сва битна обиљежја кривичног дјела – Извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом – Разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС. За та дјела су побијаном пресудом правилно и оглашени кривим, примјеном КЗ РС као блажег за учиниоце, у односу на Кривични закон Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03 до 67/13) по којем су та дјела била квалификована у оптужници, а при чему се свијест и воља оптужених да изврше та дјела, ничим и не може довести у сумњу, што значи да су та дјела и извршили са директним умишљајем, како је то правилно и утврђено у побијаној пресуди.

Сходно томе се сви приговори жалби одбрана оптужених, у погледу неправилне примјене материјалног права, указују потпуно без основа.

У складу са наведеним, поменути оптужени су правилно и осуђени, и то оптужени Ј. К. на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 6.2.2017. до 26.7.2017. године, а оптужени М. М. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју се такође урачунава исто вријеме проведено у притвору, а оптужени Ђ. Ћ. на казну затвора у трајању од 7 (седам) година и оптужени А. Г. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година. Такве казне су по мишљењу овог суда правилно одмјерене, имајући у виду учешће појединих оптужених у наведеним радњама из тачке 1.1. до 1.4. побијане пресуде, код чињенице да се оптуженом М. М. ставља на терет једна од тих радњи, а такође и оптуженом А. Г. (будући да је за радњу из тачке 1.4. изреке побијане пресуде већ раније правоснажно осуђен), док се оптуженом Ј. К. стављају на терет двије радње извршења (из тачака 1.1. и 1.2. изреке пресуде), а оптуженом Ђ. Ћ. три радње извршења, од којих је у двије (из тачака 1.1. и 1.4. изреке пресуде) учествовао у прикупљању информација и планирању тих радњи, а само у једном случају учествовао директно у радњи извршења (из тачке 1.3. изреке пресуде). При томе је суд као олакшавајуће околности свим оптуженим правилно и цијенио да је од извршења тих дјела протекло скоро петнаестак

година, па да и нема доказа да су након тога вршили друга кривична дјела, а такође цијенивши и да су сви оптужени породични људи и имају дјецу, а и да су без запослења. Са таквим изреченим казнама ће се и постићи сврха кажњавања, како са аспекта генералне а тако и специјалне превенције, с обзиром на друштвену осуду за учињена кривична дјела, као и развијање и јачање одговорности а и свијести код грађана о опасности и штетности таквих кривичних дјела, те и оправданости кажњавања и неопходности поштовања закона.

Стога се приговори, како жалбе тужиоца у односу на висину изречених казни оптуженим а такође и приговори одбрана тих оптужених да им је требало изрећи блаже казне, указују без основа.

Поред тога је суд у побијаној пресуди, на основу одредаба чланова 83. и 84. КЗ РС правилно и одлучио да се од оптужених одузима имовинска корист стечена извршењем поменутих дјела, управо према радњама у којима су и учествовали (сагласно тачкама 1.1. до 1.3. изреке побијане пресуде, јер отуђени новац из тачке 1.4. изреке пресуде оптужени и нису подијелили), тако да се од оптужених Ј. К., Ђ. Ћ. и А. Г. одузимају износи од по 45.970,96 КМ (прибављени радњама из тачке 1.1. изреке пресуде), те од оптужених Ј. К. и М. М. одузимају износи од по 8.361,18 КМ (прибављени радњама из тачке 1.2. изреке пресуде), а од оптуженог Ђ. Ћ. одузима и износ од 143.253,61 КМ (прибављен радњом из тачке 1.3. изреке пресуде), што значи да се од оптуженог Ј. К. одузима укупан износ од 54.332,14 КМ, а од оптуженог Ђ. Ћ. одузима укупан износ од 189.206,58 КМ, како је то све правилно и образложено у побијаној пресуди, што се и не може побити приговорима одбрана оптужених, које износе су дужни улатити у корист буџета С, у року од 30 дана од правоснажности пресуде.

Такође је од оптуженог Ђ. Ћ. а на основу одредаба члана 82. у вези са чланом 361. став 5. КЗ РС правилно одузета, као предмет употријебљен за извршење радњи из тачке 1.3. изреке побијане пресуде (у којим радњама је као извршилац непосредно и учествовао тај оптужени), аутоматска пушка марке ..., калибар 7,62 mm, фабрички број..., са припадајућим оквиром (привремено одузета према Записнику о претресу МУП РС – ЦЈБ Б. Ј. од 20.1.2020. године из ТМВ марке VW т.), док је од оптуженог Ј. К. одузета скраћена ловачка пушка са двије хоризонталне цијеви, број... (према Потврди о привременом одузимању предмета МУП РС – Управе... од 6.2.2017. године), које предмете ће по правоснажности пресуде, из депозита првостепеног суда преузети овлаштени полицијски службеници, ради њиховог уништења тих предмета.

Сходно томе се и приговори одбрана оптужених у погледу одузимања имовинске користи, као и одузимања предмета, такође указују без основа.

Исто тако, правилно је у побијаној пресуди, а на основу члана 99. став 1. ЗКП РС, одлучено да трошкови поступка у износу од 5.482,23 КМ падају на терет оптужених, тако да је сваки од њих дужан платити износ од по 1.370,55 КМ, а и паушалне трошкове кривичног поступка у износу од по 500,00 КМ, које трошкове су дужни платити у року од 30 дана по правоснажности пресуде. Због тога се и приговор жалбе браниоца оптуженог А. Г. у погледу такве одлуке суда о трошковима кривичног поступка којом су оптужени обавезани да на једнаке

дијелове сносе те трошкове, указује без основа, с обзиром да се другачије ти трошкови и нису могли подијелити.

С друге стране, побијаном пресудом је правилно, на основу одредбе члана 289. тачка в) ЗКП РС ослобођен од оптужбе оптужени Ж. П. да је учинио кривично дјело – Извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом – Разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. истог законика, јер није доказано да је учинио та кривична дјела, која се конкретно односе на радње из тачке 1.3. изреке побијане пресуде.

Наиме, том оптуженом је стављено на терет да је испред своје куће у насељу Д. у Б. Л. (након што је извршен напад описан у тачки 1.3. изреке пресуде) сачекао оптуженог Ђ. Ђ. а и С. С., В. К. званог Б. и М. Р., који су дошли до његове куће и дали му отуђени новац да га сакрије у својој гаражи на безбједном мјесту, те да је он то и учинио, како то произилази из исказа свједока М. Р. (који је навео да је за ту услугу тај оптужени добио износ од 25.000 КМ). Међутим, како свједок М. Р. у својим исказима, из истраге а и на главном претресу, није био досљедан, наводећи у истрази да је приликом доласка до куће наведеног оптуженог, и видио тог оптуженог, а на главном претресу навео да је само видио да је оптужени Ђ. Ђ. заједно са С. С. унио отуђени новац у гаражу оптуженог Ж. П., па такође у истрази наводећи да је 2-3 дана послје извршеног дјела оптужени Ж. П. ишао с њима, возилом BMW... које је оптужени Ђ. Ђ. посудио од М. Ђ. до куће дједа оптуженог Ж. П. (Н. Х.) која се (како је то свједок М. Р. навео) налази у селу Ш. код Б. Л. на путу према К. гдје је тај оптужени и пренио новац, а да је на главном претресу навео да тај оптужени том приликом и није ишао са њима, већ да их је чекао у том селу, те да су тај оптужени и оптужени Ђ. Ђ. том приликом и донијели новац у то ауто, код чињенице да се кућа дједа тог оптуженог фактички налази у селу С. а не Ш., мада то свједок М. Р. који је одрастао на подручју О. код П. и није морао јасно разликовати (што тужилац оправдано и истиче), али како се искључиво на исказу свједока М. Р. управо и темељи оптужба против оптуженог Ж. П., а да нема ниједан други доказ који би потврдио радње које се стављају на терет том оптуженом (имајући у виду да ни претресом поменутих кућа није пронађен било какав доказ), то је суд правилно тог оптуженог и ослободио од оптужбе да је учинио кривична дјела која су му стављена на терет.

С тим у вези се одбрана оптуженог Ж. П. оправдано и позивала на то да је пресудом Окружног суда у Б. Л. број 011-0-К-07-000 028 од 13.8.2007. године, ослобођен од оптужбе оптужени из тог кривичног предмета М. А. (која пресуда је потврђена пресудом Врховног суда РС број 118-0-Кж-07-000 189 од 22.4.2008. године), у којој пресуди је и наведено да како исказ свједока М. Р. није био поткрепљен материјалним доказима, нити исказима других свједока, тај његов исказ није био довољан, без других доказа, за утврђење да је тај оптужени као припадник криминалног удружења учинио кривично дјело – Организовани криминал из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом – Развојништво из члана 233. став 2. истог закона. Такође је одбрана оптуженог Ж. П. и додала да је против поменутог оптуженог М. А. 2019. године и обустављена истрага, а са истим образложењем у погледу исказа свједока М. Р.. Сходно свему наведеном, у конкретном случају је правилно оптужени Ж. П. и ослобођен од оптужбе да је учинио кривична дјела која су му

стављена на терет, како је то правилно и образложено у побијаној пресуди, које разлоге у потпуности прихвата и овај суд.

Због тога се предметна жалба тужиоца, у односу на оптуженог Ж. П. и указује без основа.

Насупрот томе, како је у односу на радње из тачака 1.1, 1.3. и 1.4. изреке побијане пресуде, исказ свједока М. Р. неспорно и потврђен исказима других сведока, а и материјалним доказима, што се такође односи и на радње из тачке 1.2. изреке побијане пресуде (у односу на које уопште и није коришћен исказ свједока М. Р.), без основа су приговори одбрана оптужених Ј. К., М. М., Ђ. Ћ. и А. Г. да је наведени став из побијане пресуде у односу на оптуженог Ж. П. у погледу оцјене исказа свједока М. Р., требало примијенити и у односу на њих. Тај приговор је без основа, јер су у односу на поменуте оптужене, њихове радње које су им стављене на терет, утврђене не само на основу исказа свједока М. Р. већ и на основу исказа других сведока, а такође и непобитних материјалних доказа, што се и не може довести у сумњу, како је то већ и образложено у овој пресуди.

Из наведених разлога, примјеном одредбе члана 327. ЗКП РС, је и одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић